

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Δύο ποιήματα

Φωτεινή Νικολαΐδου

doi: [10.12681/armen.37637](https://doi.org/10.12681/armen.37637)

Copyright © 2024, Φωτεινή Νικολαΐδου

Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.frontlicense.cc/by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.frontlicense.cc/by-nc-nd4/#).

Φωτεινή Νικολαΐδου

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

(από την αδημοσίευτη ποιητική συλλογή «Εκηβόλα και
αγχέμαχα»)

ΒΗΜΑΤΑ

Και τα τραγούδια;
Τι ήταν τα τραγούδια;
Τα όνειρα
που ξενυχτούσαν μεθυσμένα
ξημέρωμα
στις τρεις
στις τέσσερις;
Βήματα
που έτρεχαν τις αποστάσεις
ακίνητα
Ή
Κάθε νύχτα
ο χρόνος που κλαίει
τις ματαιώσεις μας

Η ΛΑΜΠΑ

Το φτωχό φως
το αδύναμο
της λάμπας στην Πεντέλης
μ' έφερε πίσω
στου σκοτεινού τρένου
τις γραμμές
με τα πολεμοφόδια
και τις φωνές των μηχανοδηγών

Κλειδωμένοι
νομίζοντας
στα φτωχικά σπίτια
του Άη-Γιώργη
βλέπαμε από τις χαραμάδες
να περνούν οι αναμνήσεις
εικόνες ακόμα πληγές
του μεγάλου πολέμου
ο φόβος
ο περπατώντας
στα χρόνια
των «μετά τον Πόλεμο»

Το χλωμό φως
το αδύναμο
της λάμπας στην ξύλινη κολώνα
σκιές ζωντάνευε θανάτου
έσπρωχνε πίσω τις ψυχές
από τα κρεματόρια
βροχής κλαίουσας
δέσμη
στα θλιμμένα τους πρόσωπα

Κερένιο ωχρό και αδύναμο
το φως
από την λάμπα στην Πεντέλης
σαν ο απόηχος
ο μακρινός
εκείνων των ελπίδων
που ληστεύτηκαν